

מסורת הש"ס

(א) נלקמן פא. תמורה סה:
 בריכות ס"א. (ב) תמורה כד:
 כה. (ג) תמורה ד"א.
 (ד) פסחים יג: ונשם אימא רבה
 ד' ירידיה בריש' לפטו ע"כ ד"ה
 (ה) תמורה, ז"ל אמר, (ו) ז"ל
 (ז) שמוע. (ח) ז"ל ב"ר הילא
 ב"ר לפי ז"ל. (ט) ב"ר הילא
 ז"ל מותר הדמיה ה"א
 מתכפר כולל תורת
 חסדיה. (י) ז"ל א"כ כה ז"ל
 (כ) ז"ל כולל תורת. (ל) ז"ל
 (מ) יקרא (נ) ו. (ס) יקרא
 (ז) ז"ל ב"ר. (ח) ז"ל
 (ט) ז"ל וסוד ליה. (י) ז"ל
 (יא) ז"ל ב"ר. (יב) ז"ל חסדיה

תורה אור השלם

1. אם על תודה יקריבו והקריב על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן וירקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרובת חלת בלולת בשמן: ויקרא ז יב

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אלא אוולד וכו' בין לפני כז"ל ומיצת הקריבה נמחק:

מוסף רש"י

אִין טַעמָה מַה־שֵּׁשׁ
 שִׁבְעָה טַעמִים, אֵלֶּה הָאֲחֵרֵהֶם
 וְיִסְתַּדּוּ כַּפֵּר וְנִזְנָה לָהֶם
 מִשְׁמַחֲמֹחַ הַבְּעֵלִים, אֲשֶׁר
 לְדַמְיָה רִנָּן לֹא מִתֵּה הִיטָה
 לָהֶם מִתּוֹת מִלִּפְנֵי וְרִשָּׁה
 מִלִּפְנֵי לְשׁוֹרֵת (פסחים יג.)
 וְהַדְּבָר שֶׁחֵי טַעֲמֹת
 אֲלֵהֶם אֲחֵרֵי. שֶׁסֵּם
 אֵינֶה יִצְחָק צִינֹה (פסחים טז.)
 וְהַדְּבָר רִיעָה. אֲשֶׁר
 לְבָנֵי עֵלִי אֵל כֹּהֵן עֲלִי
 אֲבִדָה תוֹרָה וְרִשָּׁה
 אֵינֶה מִבְּרֵי תוֹרָה אֲחֵרֹת.
 וְכֵן אֵמֹר לֹא הָיָה וּפְרִיץ יִצְחָק
 וְיִסְתַּדּוּ לְהִסָּדֵם גִּלְגָּל מִלִּפְנֵי
 מִלִּפְנֵי חֻלּוֹן לָהֶם אֵל מִסֵּל
 אֲשֶׁר אֲבִדָה אֲשֶׁר יִסָּדֵם
 תוֹרָה לֹא מִסֵּל אֲשֶׁר תִּסָּדֵם
 (פסחים יג.)

רבינו גרשום

[illegible]

התודה היתה באה

אלא אחליפי דהא נדבד. דקלמר הרי ו' ואבדו ופירש אחרת תמימי כלומר דאפי' דהא נדבד ביימא ר' [ב] דקלמר מן תמורה ופליגי סתמא
בין [ג] וסומעו [ד] כחליפי ו' נדבד וסומען כרי ויחנן עלה לא ש' שטותם
בין [ה] כ' פני פרהר [ו] **לאחר כפרה.** שנתכפר בזהות [ז] שטותם שמיין
 כ' מרבה בזהות הוא הדאילא ו' נתמידי להפריש אחרת והפרישה גלי
 אלא אחליפי תורה נדבד והרבותיה שדעוהו היה להרבותיה של
 נדבדו והכך [ח] מניח בזהותם:
אלא אורל דהא נדבד. כגון שנתמידי
 ויולדו בין [ט] הקריבה לפני כפרה בין
 לאחר כפרה אין שטותם לא כד' נדמוהי דמורה
 היא שברך מתכפר בזהר וחי' נמפריש
 ממות לחודו וימותרו דכל דבר הבא
 מחי' כפרה וכל ענין מותר: **אלא אורל**
אחרי כופה. וד' קמי לפני פרהר [י] ואלה
 שטותן לחס לאחר כפרה אכל לפני כפרה
 שטותן והסו ליכא ויחפיק בין [יא] לפני כפרה
 [יב] מרבה בזהותו ואל דלון אלס [יג] מרבה

[illegible]

(ויקרא 1): ואין תודה לגלל לחם. משום הכי אכדה תודה אין מביא תודה אחרת אף על גב דלחמה קיים יח^א אין מביא תודה אחרת: הפריש מעות.

דעזי"י בת"י

[illegible]

פרק שמיני מנחות

מא קמשמע לן דקסבר רבי יוחנן מתכפר אדם בשבת הקדש.
משמע הכא דפשיטא לן דלית ליה לרבי יוחנן כן סבא אדם
משמע נמי דפרק בתרא דכריתות (דף כ.) דבעי ר' אלעזר ארס
מתכפר בשבת הקדש או לא אמר רבי יוחנן כמה שנים גלוי ציינו
ואל שבע הלה ו מנא מכלל דאמרה

ר' יוחנן חזן ועגל דלחא אמרה דמח
ולח תודה ומתורבת כה' ומייסח
דשמינן ותימנה דתמורה צפ' ליל
מערימין (דף כה.) אמר רבי יוחנן
הפריש חטאת מעוברת וילדה רלה
זה מתחבר רלה צוולדה מתכפר מרי
שעמא קפצור לא ר' יוחנן אס מרי
משוייר עוצר לא ר' יוחנן אס הוא והיה
ליה כמפריש שמי חטאות לאחריות
ולח זה מתכפר רלה בתעברה
ומתייב תסס ר' אלעזר ומסיק כמנא
ופריך רבא ממאי דשעמא דר' יוחנן
דאס שיירו משוייר דלמח היינו שעמא
דרבי יוחנן דלחס מתכפר בשצח הקדש
חל"צ רב המנונא מרבי רבי אלעזר
לתלמידא דר' יוחנן וידיד קמיה דר'
יוחנן ולא אהרר ליה האי שנירוא וחס
אמרת שעמא דר' יוחנן משוס דלחס
מתכפר בשצח הקדש רלה לפרס
דווקא בחטאת שייך לומר שעמא
משוס דאס שיירו משוייר דאס חל"צ
דאינו משוייר משוס דעוצר יך אמו
לא היה מתכפר בשצח הקדש משוס
דקיימאן לן (נמשע דף י.) חמש חטאות
מתות ולו חטאת ר' אלל השחא
דעוצר לאו ר' יוחנן הוא מתכפר
צולד כצשמי חטאות לאחריות דמי
והא דקיימאן לן ולח חטאת מתה
מיוקומא דהפרישה ואח"כ נתעברה
אלל צולד תודה מתכפר אפי' הפרישה
ואח"כ נתעברה דלחס חטאת בשצח
הקדש כדלמאס הכא וצכריתות (דף כו.)
ומתייבשצח צכר שמעמא דצכסון אמר
שמואל כל שחטאת מתה צכודא היא
טעון לחס ומסיק שמואל כ"ס צכירא
ליה דלחמ חמש חטאות מתות ורועה
לר"ס לית ליה כלל ושמואל מאי
קשמע לן לאפוקי מדרבי יוחנן הא
שפיר דאס לית לרבי צכסון נמי היא
כלל דאס חס מתכפר בשצח הקדש
בחודה הכי נמי מתכפר בשצח הקדש
בחטאת ואינה מתה בחטאת ולכן
טעונה לחס (כחודה אלל דאס חטאת
חזן מתכפר בשצח הקדש דאס כשפריש
חטאת מעוברת הוא לא מייקרי
שצח הקדש לר' יוחנן כיון דלאו יך
אמו הוא דאס שיירו משוייר ^א דהוה
ליה כמפריש שמי חטאות לאחריות
ואח"כ הפרישה ואחר כך נתעברה
הוה ליה ולח חטאת מתה ואין מתכפר
זה ויכולא זה בחודת חובה טעונה
לחס דמתכפר בשצח הקדש ומיחיה
קחם קסה דלקמן ^ב גבי הפריש חטאת
מעוברת מסיק דלמח אס שיירו

רועה ר'בי היכי משכחת לה. דרבי אשעיא אליבא דרבי אמר
כלאיתא בתמורה צפרק וולד חטאת (דף נד.):

הפריש שתי תמנות לאחריות מתכפר באחת מהן. לא צהפריש
 בזה אחר זו דלס כן פין מתכפר בשנייה ומתכפר
 באחת משמע צהאש צירלה צמפת אשת נמי לא אכפרי
 דכל שאינו בזה אחר זו אפילו בצמפת אינו כדלמאש צפ' האש
 מקדש (קדוש דף נ:) אלל כגון דלמר תיקדוש אשת מהן ממוך השמים
 י' הלא דליקדשו ארבעים ממוך שמונים דלעיל אלל תיין לדקדק
 דלא תיקשי אס אין ציריה דגבי מודה ששחטה על פ' מלות לא
 קשיא מציירה כדפרישית לעיל (דף עח: ד"ה ליקדשו:)
 מלכה

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

בּו א ב ג מ״ פ״צ מלכות
פסוק״מ ה׳ ח:
בּו ד מ״ שס פ״ד הלכה ג:
בּח ה מ״ שס הלכה א:
בּח ו מ״ שס הלכה ה:
ל ז מ״ פ״צ שס הלכה יא:
לח ח מ״ שס הלכה יב:

שיטה מקובצת

[illegible]